

тигания. (Счупва яйцето надъ тигания, но отъ него изкача весело пиленце, което вежливо се покланя на Пинокио).

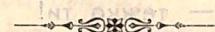
Пилето. Благодаря ви, господине, че ме избавихте отъ труда, само да си счупя черупката! Да сте живъ и здравъ, поздравете домашните си, до виддане! (Исхвръква презъ отворения прозорецъ)

Пинокио. (Дълго стои очудено съ черупката въ ръка. Заплаква, започва да рита и вика.)

Право казваше щурецътъ. Ако слушахъ татка, ако той сега беше при мене, нъмаше да умирамъ отъ гладъ. Ахъ какво грозно нъщо е гладътъ. Сега не ми остава нищо друго освенъ да отида на улицата да прося. (Свътка се и гърми.) Олеле! . . . Дъждъ ще вали! По-скоро до като не сѫ заспали съседите. Все ще се намери нъкой милостивъ човѣкъ, който да ми даде малко хлѣбъ. (Свъткавица и грѣмъ. Излиза бѣрзо).

Завеса.

Край на II-ра картина. (Следва).

Гигантски костенурки.

Едни отъ гигантските костенурки сѫ Слоновитъ костенурки. Въ сегашно време тѣ се въдятъ въ малко количество на Маскаренските и Галапагоските острови, но още въ 15 и 17 вѣкове сѫ насеявали островите на Великиятъ и Идийскиятъ океани, въ такива количества, че по разказите на матрssi отъ онова време, срещали сѫ се мѣстности, кѫдето е трѣбало да се ходи по черупките на тѣзи костенурки.

Търговците започнали да ловятъ слоновите костенурки, когато се убедили, че месото имъ е хранително и вкусно. Консервените фабрики въ Англия и до сега пуштатъ въ продажба голѣмо количество консервирано костенурчене месо. А било е време, когато тѣ сѫ консервирали изключително мясо отъ слонови костенурки.

Неразумното изтрѣбление на тѣзи костенурки ще стане причина, щото тѣ да изчезнатъ съвършенно. А тѣ сѫ любопитни екземпляри отъ животинското царство. Тѣ се явяватъ като свръзка съ онази епоха отъ